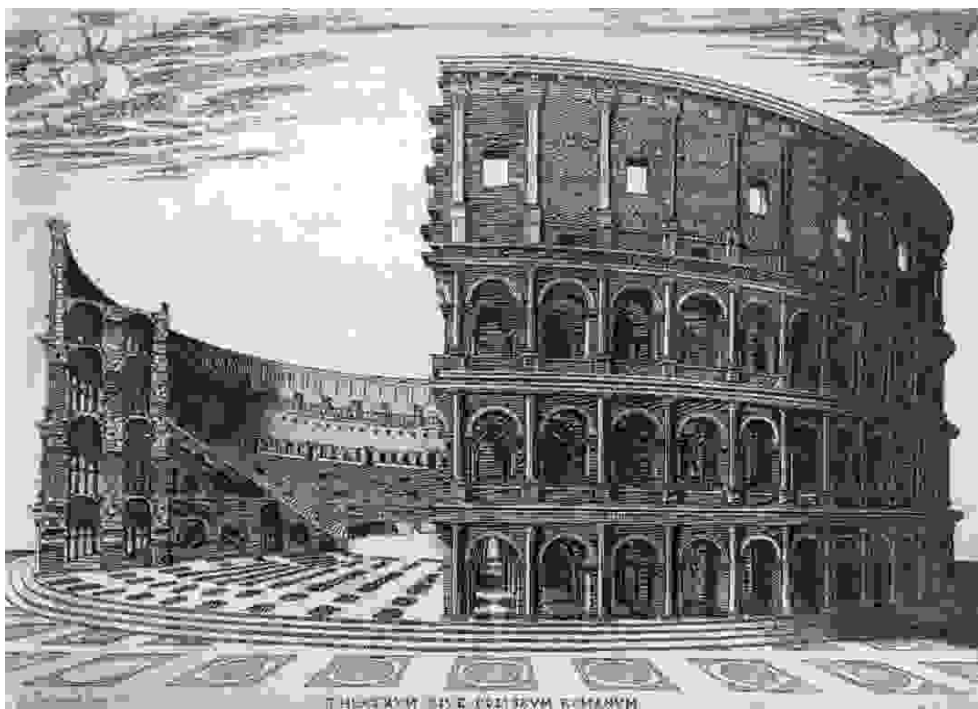

Epistola lui Pavel cătire romani

3

ÎNȚELEPCIUNEA LUI DUMNEZEU

DESCOPERITĂ ÎN

MÂNTUIREA PĂCĂTOȘILOR

PRIN

EVANGHELIA LUI ISUS HRISTOS

Acest material nu este un studiu biblic, ci un
Ghid pentru studiu biblic.

Grupuri de ucenicie
Biserica Baptistă “Harul”
Titan-București
februarie-martie
2014

PARTEA A II-A

Înțelepciunea lui Dumnezeu, Evanghelia și Israel **Romani 9-11**

Din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci!
Amin. Romani 11:36

În primele trei capitole Pavel a prezentat **starea de păcat** în care se găesc, atât iudeii cât și celelalte națiuni, numite greci sau neamuri (Romani 1-3). Apoi, Pavel a descris **mântuirea** (neprihănirea, îndreptățirea) oferită de Dumnezeu prin credința în Isus Hristos, atât iudeilor, cât și neamurilor (Romani 4-8). În capitolele următoare, Pavel analizează **starea de împietrire a Israelului** care a respins mântuirea prin credința în Isus Hristos (Romani 9-11), iar apoi **responsabilitățile practice pe care le au creștinii** care au primit mântuirea prin Isus Hristos, atât în Biserică, cât și societate (Romani 12-16).

În partea a doua a epistolei sale către Romani (cap. 9-11), Pavel expune, sub iluminarea Duhului Sfânt (9:1; 11:25), relația dintre Evanghelia lui Isus Hristos și Israel (ca națiune), care a respins îndreptățirea înaintea lui Dumnezeu prin credința în Isus și a căutat să se îndreptățească singur prin fapte.

Warren Wiersbe, în comentariul său asupra Noului Testament, evidențiază din acest pasaj suveranitatea lui Dumnezeu în istoria spirituală a lui Israel. Astfel, spune el, în **Romani 9**, Pavel prezintă suveranitatea lui Dumnezeu în alegerea Israelului (**trecut**). În **Romani 10**, Pavel expune **starea prezentă** a Israelului, care L-a respins pe Hristos. Această stare de împotrivire și împietrire este parte a planului suveran al lui Dumnezeu pentru mântuirea tuturor națiunilor. În **Romani 11**, Pavel culminează cu revelarea unui **viitor strălucit** pentru Israel, ca națiune aleasă în planul suveran al lui Dumnezeu, afirmând că „tot Israelul va fi mântuit”.

Înainte de studierea efectivă a celor trei capitole (Romani 9, 10, 11) este imperios necesar să ținem cont de câteva **observații generale**, pentru a nu trage concluzii eronate din acest pasaj:

- Pavel vorbește în aceste trei capitole despre rolul lui Israel în planul mântuirii, ca despre **o taină revelată** lui de Dumnezeu și ne îndeamnă să nu ne dăm noi cu părerea, să nu ne socotim singuri înțelepți (11:25)

- Pavel vorbește despre **Israel ca națiune** în planul mântuirii, nu despre israeliți ca persoane individuale (!)
- Pavel accentuează **suveranitatea lui Dumnezeu** în planul de mântuire a păcătoșilor
- **Alegerea suverană** a lui Dumnezeu despre care vorbește Pavel în acest pasaj **se referă la rolul special** al lui Israel în planul de mântuire, **nu la mântuirea individuală** a oamenilor
- Pavel expune această învățătură în **contextul argumentelor lui anterioare** (cap. 1-8) în ce privește *Înțelepciunea lui Dumnezeu în mântuirea păcătoșilor prin Evanghelia lui Isus Hristos*
- **Alegerea** trecută, **împietrirea** prezentă și **mântuirea** viitoare a lui Israel ca națiune au de a face cu suveranitatea și **înțelepciunea de nepătruns a lui Dumnezeu**, nu cu înțelegerea noastră limitată sau cu sentimentele noastre față de Israel ca națiune
- Pavel prezintă **relația Israel-Biserică** nu în termeni de polaritate (conflict, antagonism), ci de **prioritate și complementaritate** în planul mântuirii. La un moment dat a fost prioritară alegerea Israelului dintre celelalte națiuni pentru venirea Mântuitorului; asta nu a nedreptățit cu nimic celelalte națiuni. După venirea Mântuitorului, a fost prioritară mântuirea tuturor națiunilor indiferent de atitudinea Israelului ca națiune; asta nu a nedreptățit cu nimic pe Israel. Alegerea lor trecută ca popor privilegiat și împietrirea lor prezentă față de evanghelia lui Isus Hristos sunt deopotrivă parte a planului de mântuire.
- Pavel încheie expunerea acestei taine revelate lui cu următoarele cuvinte: *Dumnezeu a închis pe toți oamenii în neascultare, ca să aibă îndurare de toți. O, adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile Lui și cât de neînțelese sunt căile Lui!* (Romani 11:32-33)

LECTȚIA 12 - Evanghelia nu anulează scopul special al lui Dumnezeu cu Israel - Romani 9:1-29

Versetul de memorat

Dar aceasta nu înseamnă că a rămas fără putere Cuvântul lui Dumnezeu.

Căci nu toți cei ce se coboară din Israel sunt Israel. Romani 9:6

Pavel răspunde îngrijorării evreilor, care se întrebau ce se întâmplă acum cu Israel ca națiune aleasă, dacă mântuirea este prin credința în Isus și nu mai depinde de apartenența la poporul Israel.

Citește Romani 9:1-5.

Romani 9:1 *Spun adevărul în Hristos, nu mint; cugetul meu, luminat de Duhul Sfânt, îmi este martor; 2. că simt o mare întristare, și am o durere necurmată în inimă. 3. Căci aproape să doresc să fiu eu însumi anatema, despărțit de Hristos, pentru frații mei, rudele mele trupești. 4. Ei sunt Israelii, au înfierea, slava, legămintele, darea Legii, slujba dumnezeiască, făgăduințele, 5. patriarhii, și din ei a ieșit, după trup, Hristosul, care este mai presus de toate lucrurile, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin!*

Care sunt declarațiile lui Pavel cu care începe pasajul? (v. 1, 2)

Spun _____

Cugetul meu (conștiința) _____

Simt _____

De ce crezi că sunt importante aceste trei declarații în legătură cu „adevărul în Hristos”, „conștiința iluminată de Duhul Sfânt” și „durerea necurmată” din inimă?

Care este gestul extrem pe care Pavel declară că era gata să-l facă pentru israeliți? (v. 3)

Cum îi numește pe evrei în acest verset?

De ce crezi că îi numește așa?

ANATEMA. Sensul original al cuvântului grecesc *anathema* este acela de „ceva ridicat (într-un templu)”, adică o jertfă, dar adus. Septuaginta folosește *anathema* pentru a traduce cuvântul ebraic *herem*, „blestem, lucru închinat”, înțelegând prin asta lucru care trebuie interzis, care este dat spre nimicire totală (vezi Levitic 27:28; Numeri 21:3). În Noul Testament Pavel îl folosește cu sensul de blestemat, despărțit de Hristos, pus sub interdicție (Romani 9:3; Galateni 1:8-9; 1 Corinteni 16:22).

Pavel începe solemn această secțiune a epistolei sale și o încheie la fel de solemn. Începe cu un jurământ solemn, în ce-l privește pe el, și încheie cu o doxologie, care îl înalță pe Dumnezeu. Pavel este implicat cu întreaga ființă în înțelegerea și transmiterea revelației despre Israel în planul de mântuire. În **mintea** lui are adevărul revelat al lui Hristos, pe care îl mărturisește cu gura. **Conștiința** este iluminată de Duhul Sfânt și nu poate face nimic împotriva ei. **Inima** este zdrobită de adevărul revelat și simte durere profundă și continuă. Asemenea lui Ieremia care își iubea poporul, dar trebuia să-i transmită veștile proaste, Pavel suferă enorm pentru poporul lui.

Care sunt privilegiile de care au avut parte evreii ca popor ales? (v. 4, 5)

Care privilegiu este mai presus de toate celelalte? De ce? (v. 5)

Citește Romani 9:6-13.

Romani 9:6 Dar aceasta nu înseamnă că a rămas fără putere Cuvântul lui Dumnezeu. Căci nu toți cei ce se coboară din Israel sunt Israel; 7. și, măcar că sunt sămânța lui Avraam, nu toți sunt copiii lui Avraam; ci este scris: „În Isaac vei avea o sămânță, care-ți va purta numele.” 8. Aceasta înseamnă că nu copiii trupești sunt copii ai lui Dumnezeu; ci copiii făgăduinței sunt socotiți ca sămânță. 9. Căci cuvântul acesta este o făgăduință: „Pe vremea aceasta Mă voi întoarce, și Sara va avea un fiu.” 10. Ba mai mult; tot așa a fost cu Rebeca. Ea a zămislit doi gemeni numai de la părintele nostru Isaac. 11. Căci, măcar că cei doi gemeni nu se născuseră

încă, și nu făcuseră nici bine nici rău, ca să rămână în picioare hotărârea mai dinainte a lui Dumnezeu, prin care se făcea o alegere, nu prin fapte, ci prin Cel ce cheamă, 12. s-a zis Rebecii: „Cel mai mare va fi rob celui mai mic”, 13. după cum este scris: „Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urât.”

Cum se împlinește Cuvântul lui Dumnezeu, măcar că Israel ca națiune L-a respins pe Mesia? (v. 6-7)

Care sunt bazele alegerii lui Israel?

De ce Isaac și nu Ismael? (v. 7-9) Corelează cu Geneza 21:8-13.

Care este diferența dintre nașterea lui Ismael și nașterea lui Isaac? Geneza 16:1-6; 21:1-7.

Ce popoare s-au născut din cei doi?

Ce înseamnă că Isaac este copilul făgăduinței? Corelează cu Galateni 4:21-31.

De ce Iacov și nu Esau? (v. 10-13) Care este diferența dintre Iacov și Esau?

Pe ce bază l-a ales Dumnezeu pe Iacov și nu pe Esau? (v. 11)

La cine se referă Dumnezeu în Maleahi 1:2-5, când vorbește de Iacov și Esau, la ei ca persoane sau la națiunile cărora le-au dat naștere? Argumentează. Ce vrea să spună Pavel când citează din Maleahi?

Este evident că Pavel, ca învățat evreu și teolog creștin, când citează un verset din Maleahi îi cunoaște contextul și îl înțelege ca atare. Pavel încă din versetul 6 se referă la descendenții lui Iacov (numit și Israel) și nu la el ca persoană. Dumnezeu când se referă la Iacov și Esau în Maleahi 1 se referă la popoarele care s-au născut din ei, și nu la ei ca persoane, la rolul pe care aceste popoare l-au avut în istoria mântuirii. Israelii au avut un rol central în planul mântuirii, în timp ce ismaeliții (urmașii lui Ismael) și edomiții (urmașii lui Esau) nu au avut niciun rol. Dumnezeu în mod suveran a ales descendenții lui Iacov și nu pe ai lui Esau ca să-L aducă pe Mesia în lume. Pavel nu vrea să spună că Dumnezeu este capricios și că pe unii oameni îi iubește, iar pe alții îi urăște. El afirmă că alegerea Israelului ca popor privilegiat are la bază suveranitatea divină și făgăduința Cuvântului divin dat lui Avraam, nu meritele umane (vezi Deuteronom 8:6-11). Sensul verbelor „a iubi” și „a urî” în acest context este acela de „a alege” și „a respinge”, adică „pe Iacov l-am ales și pe Esau l-am respins”. Astfel, acest pasaj dificil poate fi înțeles în felul următor: Pe Iacov (adică, poporul Israel) l-am ales ca să aibă un rol special în planul de mântuire, iar pe Esau (adică, pe edomiți) nu i-am ales ca să aibă un rol special în venirea Mântuitorului.

Citește Romani 9:14-29.

Romani 9:14 *Deci ce vom zice? Nu cumva este nedreptate în Dumnezeu? Nicidecum! 15. Căci El a zis lui Moise: „Voi avea milă de oricine-Mi va plăcea să am milă; și Mă voi îndura de oricine-Mi va plăcea să Mă îndur.” 16. Așadar, nu atârnă nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu care are milă. 17. Fiindcă Scriptura zice lui Faraon: „Te-am ridicat înadins, ca să-Mi arăt în tine puterea Mea, și pentru ca Numele Meu să fie vestit în tot pământul.” 18. Astfel, El are milă de cine vrea și împietrește pe cine vrea. 19. Dar îmi vei zice: „Atunci de ce mai bagă vină? Căci cine poate sta împotriva voii Lui?” 20. Dar, mai degrabă, cine ești tu, omule, ca să răspunzi împotriva lui Dumnezeu? Nu cumva vasul de lut va zice celui ce l-a făcut: „Pentru ce m-ai făcut așa?” 21. Nu este olarul stăpân pe lutul lui, ca din aceeași frământătură de lut să facă un vas pentru o întrebuințare de cinste, și un alt vas pentru o întrebuințare de ocară? 22. Și ce putem spune, dacă Dumnezeu, fiindcă voia să-Și arate mânia și să-Și descopere puterea, a suferit cu multă răbdare niște vase ale mâniei, făcute pentru pieire; 23. și să-Și arate bogăția slavei Lui față de niște vase ale îndurării, pe care le-a pregătit mai dinainte pentru slavă (despre noi vorbesc)? 24. Astfel, El ne-a chemat nu numai dintre Iudei, ci și dintre*

Neamuri, 25. după cum zice în Osea: „Voi numi „popor al Meu”, pe cel ce nu era poporul Meu, și „preaiubită”, pe cea care nu era preaiubită. 26. Și acolo unde li se zicea: „Voi nu sunteți poporul Meu”, vor fi numiți fii ai Dumnezeului celui viu.” 27. Isaia, de altă parte, strigă cu privire la Israel: „Chiar dacă numărul fiilor lui Israel ar fi ca nisipul mării, numai rămășița va fi mântuită. 28. Căci Domnul va împlini pe deplin și repede pe pământ cuvântul Lui. 29. Și, cum zisese Isaia mai înainte: „Dacă nu ne-ar fi lăsat Domnul Savaot o sămânță, am fi ajuns ca Sodoma, și ne-am fi asemănat cu Gomora.”

Doctrina alegerii poporului Israel ridică mai multe întrebări teologice:

Este Dumnezeu nedrept? De ce? (v. 14-16)

Argumentul „Moise”. Corelează cu Exod 33:17-23.

La ce se referă Dumnezeu când îi spune lui Moise că se îndură de cine vrea și are milă de cine vrea? La ce se referă Pavel când citează acest text din Exod?

Argumentul „faraon” (v. 17-18). Corelează cu Exod 9:13-18.

La ce se referă Dumnezeu când îi spune lui faraon că l-a lăsat în picioare, deși putea să-l nimicească, doar ca să vadă puterea Lui și pentru ca Numele Lui să fie vestit pe tot pământul?

Dumnezeu nu este nedrept, nici față de Moise, nici față de faraon, pentru că alegerea suverană nu are de a face cu dreptatea Lui, ci cu mila/harul Lui. În lumina dreptății Lui noi toți am păcătuit și suntem lipsiți de slava Lui, merităm plata păcatului care este moartea și să fim alungați de la Fața Lui. Orice alegere suverană pe care El o face pentru mântuirea noastră arată mila, îndurarea, harul Lui. Alegerile suverane despre care aminteste Pavel au legătură cu planul de mântuire. Moise și faraon sunt doar reprezentanții a două popoare: unul care slujea planului divin, altul care se împotriva. Când Dumnezeu îi spune lui

Moise că se îndură de cine vrea El și are milă de cine vrea El nu se referă la mântuirea sufletului, ci la o favoare pe care i-o face lui Moise, de a-i arăta slava Lui! Biblia ne învață că Dumnezeu dorește „ca toți oamenii să fie mântuiți” (1 Timotei 2:3, 4; 2 Petru 3:9; Ioan 3:16). Alegerea suverană are de-a face **cu misiunea** specială, **nu cu mântuirea** sufletului!

O altă întrebare teologică pe care o ridică doctrina alegerii suverane a lui Dumnezeu este pusă de Pavel în v. 19. Care este întrebarea din v. 19?

Care este răspunsul lui Pavel? (v. 20-21)

De unde citează Pavel când împrumută metafora olarului și de ce? Corelează cu Ieremia 18:1-10.

La cine se referă Dumnezeu când îi dă lui Ieremia pilda cu vasul nereușit: la persoane individuale sau la popoare? Ieremia 18:7-10

Care este aplicația lui Pavel la textul din Ieremia în legătură cu planul de mântuire? (v. 22-23)

Care este concluzia lui Pavel? (v. 24)

Cu ce pasaj din Vechiul Testament argumentează Pavel? De ce? (v. 25-26)

La cine se referă Dumnezeu prin Osea: la persoane sau la popoare? De ce?

Isaia, în pasajul citat de Pavel, la cine se referă: la Israel ca persoană sau la descendenții lui ca popor? (v. 27-29)

Ce înseamnă că „numai rămășița va fi mântuită”? (v. 27)

RĂMĂȘIȚA se referă la un număr mic de persoane care rămâne în viață sau în țară în urma pedepsirii poporului ca națiune. Acest concept exprima speranța întoarcerii din captivitatea babiloniană și a renașterii națiunii, după cum îi promite Domnului lui Isaia: „o rămășiță se va întoarce” (Isaia 10:21). Chiar unul dintre copiii lui Isaia se numea *Șear-Iașub* (Isaia 7:3) care înseamnă „o rămășiță se va întoarce”.

Ce însemna pentru Isaia? Corelează cu Isaia 10:20-25.

Ce înseamnă pentru Pavel?

Scopul special cu care a fost ales Avraam, apoi Isaac și nu Ismael, Iacov și nu Esau, Israelul ca națiune și nu alte națiuni, a fost să asigure cadrul în care să vină Mesia, Hristos, Mântuitorul lumii. Toate privilegiile speciale ale poporului ales vizau mântuirea tuturor popoarelor și nu favorizarea arbitrară a unei singure națiuni în detrimentul celorlalte.

Doctrina alegerii pe baza suveranității divine, dezbătută de Pavel în Romani 9, nu se referă la mântuirea personală, ci la planul universal de mântuire, la rolul special pe care Dumnezeu l-a acordat poporului Israel de a-L aduce pe Mesia în lume. Nu putem face din acest text al lui Pavel un argument ca să susținem că unele persoane sunt alese să fie mântuite, iar altele nu. Pavel nu dezbate aici doctrina mântuirii. Pe aceasta a dezbătut-o în primele opt capitole: *Evanghelia lui Hristos este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede* (Romani 1:16). Mântuirea lui Dumnezeu este pentru toți oamenii (Ioan 3:16; 1 Timotei 2:3, 4; 2 Petru 3:9;), dar nu toți oamenii sunt mântuiți pentru că alegerea de a crede este personală.

Este esențial pentru o corectă interpretare a acestui pasaj să ținem cont că Pavel se adresează evreilor ca națiune și, sub iluminarea Duhului Sfânt, le interpretează rolul special pe care l-au avut în planul de mântuire,

Înțelepciunea lui Dumnezeu

Dumnezeu a ales un singur popor și un singur Mântuitor, prin care să binecuvânteze toate națiunile cu mântuirea Lui.

întocmit de Dumnezeu înainte de întemeierea lumii. Pavel le demonstrează că evanghelia lui Hristos pe care o predică el nu anulează scopul special al lui Dumnezeu cu Israel, ci dimpotrivă îl împlinește. Cum? Vom analiza în lecția următoare.

Evanghelia lui Isus Hristos

Evanghelia lui Hristos nu anulează scopul special al lui Dumnezeu cu Israel, ci dimpotrivă îl împlinește. Bătrânul Simeon, ținând pruncul Isus în brațe, declară inspirat de Duhul Sfânt: *Acum, slobozește în pace pe robul tău, Stăpâne, după cuvântul Tău. Căci au văzut ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o să fie înaintea tuturor popoarelor, lumina care să lumineze neamurile și slava poporului tău Israel.* (Luca 2:29-32)

Scrie mai jos pasajele biblice în care Dumnezeu afirmă că evanghelia este vestea bună a mântuirii pentru toți oamenii.

Mântuirea păcătoșilor

Mântuirea lui Dumnezeu este universală, pentru toți oamenii; dar nu toți oamenii sunt mântuiți.

Scrie mai jos pasaje biblice în care Dumnezeu afirmă că toți oamenii sunt chemați la mântuire și pasaje care explică de ce nu toți oamenii sunt mântuiți. Discutați.

Scrie mai jos pasaje în care Biblia ne învață că Dumnezeu alege anumite persoane pentru anumite misiuni speciale. Discutați.

LECTIA 13 - Evanghelia împlinește promisiunea făcută poporului Israel - Romani 9:30-10:21

Versetul de memorat

Oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit. Romani 10:13

Citește Romani 9:30-33.

Romani 9:30 *Deci ce vom zice? Neamurile, care nu umblau după neprihănire, au căpătat neprihănirea și anume neprihănirea care se capătă prin credință; 31. pe când Israel, care umbla după o Lege, care să dea neprihănirea, n-a ajuns la Legea aceasta. 32. Pentru ce? Pentru că Israel n-a căutat-o prin credință, ci prin fapte. Ei s-au lovit de piatra de poticnire, 33. după cum este scris: „Iată că pun în Sion o Piatră de poticnire, și o stâncă de cădere: și cine crede în El, nu va fi dat de rușine.”*

Care este paradoxul istoriei mântuirii? (v. 30-31)

De ce Israel care căuta neprihănirea nu a ajuns la ea? (v. 32)

De ce neamurile care nu umblau după neprihănire au căpătat-o?

De ce s-a poticnit Israel? (v. 32-33)

Cine este Piatra de care s-au poticnit? Argumentează cu versete biblice.

Citește Romani 10:1-13.

Romani 10:1 *Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea mea către Dumnezeu pentru Israeliți, este să fie mântuiți. 2. Le mărturisesc că ei au râvnă pentru Dumnezeu, dar fără pricepere: 3. pentru că, întrucât n-au cunoscut neprihănirea, pe care o dă Dumnezeu, au căutat să-și pună înainte o neprihănire a lor înșiși, și nu s-au supus astfel neprihănirii, pe care o dă Dumnezeu. 4. Căci Hristos este sfârșitul Legii, pentru ca oricine crede în El, să poată căpăta neprihănirea.*

5. În adevăr, Moise scrie că omul care împlinește neprihănirea, pe care o dă Legea, va trăi prin ea. 6. Pe când iată cum vorbește neprihănirea, pe care o dă credința: „Să nu zici în inima ta: „Cine se va sui în cer?” (Să pogoare adică pe Hristos din cer). 7. Sau: „Cine se va pogori în Adânc?” (Să scoale adică pe Hristos din morți). 8. Ce zice ea deci? „Cuvântul este aproape de tine: în gura ta și în inima ta.” Și cuvântul acesta este cuvântul credinței, pe care-l propovăduim noi. 9. Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn, și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit. 10. Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea, și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire, 11. după cum zice Scriptura: „Oricine crede în el, nu va fi dat de rușine.” 12. În adevăr, nu este nici o deosebire între Iudeuși Grec; căci toți au același Domn, care este bogat în îndurare pentru toți cei ce-L cheamă. 13. Fiindcă „oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit.”

Care este dorința reafirmată a lui Pavel pentru israeliți? (v. 1)

De ce crezi că Pavel reafirmă lucrul acesta?

Ce diagnostic spiritual le pune Pavel israeliților? (v. 2)

În ce consta râvna lor? Dar nepriceperea? (v. 3)

Adevărurile spuse de Pavel sunt foarte dureroase: n-au cunoscut și nu s-au supus neprihănitii pe care o dă Dumnezeu, au căutat o neprihănire a lor înșiși... Pavel spune cuvinte grele care pot răni, de aceea el ne asigură din nou că inima lui este sensibilă față de rudele lui. Chiar dacă le spune un adevăr care îi doare, el se roagă pentru ei să își înțeleagă starea și să fie mântuiți.

Ce relație este între Hristos-Lege-credință-îndreptățire? (v. 4)

Care este deosebirea dintre îndreptățirea (neprihănirea) pe care o dă Legea și cea pe care o dă credința? (v. 5-8)

Care este mai accesibilă pentru om: neprihănirea pe care o dă Legea sau cea pe care o dă credința? De ce?

Cum poți fi mântuit prin Lege? (v. 5)
Corelează cu Levitic 18:5.

SFÂRȘITUL LEGII. Cuvântul tradus în românește cu „sfârșitul” este *telos*, care înseamnă în greacă și „împlinirea, ținta, scopul”. Astfel Pavel vrea să spună că venirea lui Mesia este împlinirea sau scopul cu care a fost dată Legea. Hristos este singurul care a împlinit Legea, iar Legea a fost un îndrumător spre Hristos. (Matei 5:17; Galateni 3:23-25)

Cum poți fi mântuit prin credință? (v. 9-10)
Corelează cu Deuteronom 30:11-14.

Cu ce citat din Vechiul Testament argumentează Pavel? (v. 11)

Dacă este mai ușor să fii mântuit prin credința din inimă și prin mărturisirea lui Isus ca Domn, și dacă nimeni nu poate să împlinească toată Legea ca să fie mântuit prin ea, de ce evreii ca națiune au ales să umble după neprihănirea pe care o dă Legea?

Care este remediul pentru evrei ca persoane individuale ca să fie mântuiți, chiar dacă Israelul ca națiune L-a respins pe Hristos? (v. 12, 13)

După ce în Romani 9 Pavel a subliniat alegerea suverană a lui Israel pentru aducerea Mântuitorului în lume, după ce a afirmat cu durere că odată venit Mântuitorul, Israel ca popor ales L-a respins, acum Pavel dovedește că Israel și-a împlinit mandatul și chiar dacă ei nu au rămas credincioși, Dumnezeu și-a împlinit planul: mântuirea pentru toate popoarele. Acum, datorită jertfei lui Hristos, oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit, fie iudeu, fie grec.

Citește Romani 10:14-21.

Romani 10:14 *Dar cum vor chema pe Acela în care n-au crezut? Și cum vor crede în Acela, despre care n-au auzit? Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor? 15. Și cum vor propovădui, dacă nu sunt trimiși? După cum este scris: „Cât de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc Evanghelia!” 16. Dar nu toți au ascultat de Evanghelie. Căci Isaia zice: „Doamne, cine a crezut propovăduirea noastră?” 17. Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos. 18. Dar eu întreb: „N-au auzit ei?” Ba da; căci „glasul lor a răsunat prin tot pământul, și cuvintele lor au ajuns până la marginile lumii.” 19. Dar întreb iarăși: „N-a știut Israel lucrul acesta?” Ba da; căci Moise, cel dintâi, zice: „Vă voi întârâta la pizmă prin ceea ce nu este neam, vă voi atâța mânia printr-un neam fără pricepere.” 20. Și Isaia merge cu îndrăzneala până acolo că zice: „Am fost găsit de cei ce nu Mă căutau; M-am făcut cunoscut celor ce nu întrebau de Mine.” 21. Pe când, despre Israel zice: „Toată ziua Mi-am întins mâinile spre un norod răzvrătit și împotrivor la vorbă.”*

Care este procesul prin care oamenii, iudei sau neamuri, pot fi mântuiți? (v. 14-15)

Cine pe cine **trimite** cu evanghelia? (v. 15)

Pe cine trebuie să **propovăduiască** cei trimiși? (v. 14)

Ce trebuie să facă cei care **aud despre Isus**?

Ce trebuie să facă cei care **cred că Isus este Mântuitorul**?

De ce **trebuie să cheme Numele Domnului** cei care cred în El? (v. 13)

Cum se împart oamenii după ce aud evanghelia? (v. 16)

Cum se poate naște credința în sufletul omului? (v. 17)

Care a fost atitudinea Israelului ca națiune când a auzit evanghelia mântuirii prin Isus Hristos? (v. 18-21)

Care este starea prezentă a Israelului față de evanghelie? (v. 21) Corelează cu 2 Corinteni 3:14-4:6.

Înțelepciunea lui Dumnezeu

Necredința israeliților nu a afectat planul mântuirii. Dumnezeu rămâne credincios față de toți cei ce cred și primesc neprihănirea lui Dumnezeu prin credința în Isus Hristos.

Care a fost urmarea respingerii evangheliei de către evrei? (v. 20) Corelează cu Fapte 13:38-48.

Dacă respingerea evangheliei de către evrei ne-a facilitat nouă neamurilor auzirea evangheliei, credința și mântuirea, ce se va întâmpla cu Israel ca națiune în viitor? Au fost lepădați de Dumnezeu? Mai au vreo șansă la mântuire? Răspunsurile ni le oferă Pavel în capitolul următor.

Evanghelia lui Isus Hristos

Evanghelia lui Hristos a fost vestită mai întâi iudeilor, abia după aceea a ajuns la celelalte națiuni, ca să fie puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede, întâi a iudeului, apoi a grecului.

Cine este trimis să spună evanghelia mântuirii altora?

De la cine ai auzit tu evanghelia mântuirii prin Isus?

Câți oameni au auzit de la tine evanghelia mântuirii?

Cât timp ți-a luat să crezi și să primești evanghelia de când ai auzit-o prima dată? De ce?

De ce trebuie să ai răbdare cu alții după ce le vestești evanghelia?

Mântuirea păcătoșilor

Oricine, iudeu sau grec, va chema numele Domnului va fi mântuit. Ca să cheme trebuie să creadă. Ca să creadă trebuie să audă evanghelia. Ca să audă trebuie să fie predicată evanghelia. Ca să fie predicată trebuie să fie trimiși propovăduitori.

Unde se frânge lanțul acesta? Care este veriga slabă? De ce?

Mântuirea nu este dificilă. De ce? Argumentează cu Romani 10.

De ce este esențial ca păcătoșii să audă Cuvântul lui Dumnezeu pentru a fi mântuiți? Argumentează cu Romani 10.

LECTIA 14 - Evanghelia confirmă o perspectivă măreață pentru Israel: tot Israelul va fi mântuit!- Romani 11:1-36

Versetul de memorat

Fiindcă Dumnezeu a închis pe toți oamenii în neascultare, ca să aibă îndurare de toți. Romani 11:32

Pavel găsește nu doar răspunsurile, ci și întrebările pentru care Cuvântul revelat este un răspuns. Este atât de important să citim Cuvântul lui Dumnezeu ca răspuns revelat la problemele și întrebările esențiale ale omului. Din păcate, adesea Cuvântul nu are impact, pentru că noi nu ne punem întrebările esențiale.

Citește Romani 11:1-10.

Romani 11:1 *Întreb dar: „A lepădat Dumnezeu pe poporul Său?” Nicidecum! Căci și eu sunt Israelit, din sămânța lui Avraam, din seminția lui Beniamin. 2. Dumnezeu n-a lepădat pe poporul Său, pe care l-a cunoscut mai dinainte. Nu știți ce zice Scriptura, în locul unde vorbește despre Ilie? Cum se plânge el lui Dumnezeu împotriva lui Israel, când zice: 3. „Doamne, pe prorocii Tăi i-au omorât, altarele Tale le-au surpat; am rămas eu singur, și caută să-mi ia viața?” 4. Dar ce-i răspunde Dumnezeu? „Mi-am păstrat șapte mii de bărbați, care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal.” 5. Tot așa, și în vremea de față, este o rămășiță datorită unei alegeri, prin har. 6. Și dacă este prin har, atunci nu mai este prin fapte; altminteri, harul n-ar mai fi har. Și dacă este prin fapte, nu mai este prin har; altminteri, fapta n-ar mai fi faptă. 7. Deci, ce urmează? Că Israel n-a căpătat ce căuta, iar rămășița aleasă a căpătat; pe când ceilalți au fost împietriți, 8. după cum este scris: „Dumnezeu le-a dat un duh de adormire, ochi ca să nu vadă, și urechi ca să n-audă, până în ziua de astăzi.” 9. Și David zice: „Masa lor să li se prefacă într-o cursă, într-un laț, într-un prilej de cădere și într-o dreaptă răsplătire. 10. Să li se întunece ochii ca să nu vadă, și spinarea să le-o fii mereu gârbovită.”*

Ce întrebare răscolitoare pune Pavel în v. 1a?

Care este răspunsul lui categoric? (v. 1b)

Care este primul argument prin care susține că Dumnezeu nicidecum nu a lepădat pe Israel? (v. 1c)

De ce crezi că Pavel invocă propria lui persoană ca argument?

Care este argumentul biblic/istoric pe care îl aduce în continuare pentru a susține că Dumnezeu nu a lepădat Israelul? (v. 2-4)

Ce asemănări vezi între vremea lui Ilie și vremea lui Pavel în ce privește atitudinea Israelului, ca națiune, față de Cuvântul Domnului?

Ce aplicație face Pavel pentru vremea lui? (v. 5)

Care este *rămășița* din Israel aleasă prin har la care se referă Pavel? (v. 6-7)

Ce s-a întâmplat cu *majoritatea* națiunii, care nu face parte din rămășiță? (v. 7-8)

Ce crezi că înseamnă că „ceilalți au fost împietriți”? Cine i-a împietrit? De ce? Corelează cu Isaia 29:9-16; Matei 13:14 ș.a.

Cum se împacă suveranitatea divină cu responsabilitatea umană? Corelează cu împietrirea lui faraon (Exod 7:22; 8:15, 19, 32; 9:7, 12, 35; 10:20, 27; 11:10)

De ce crezi că Pavel aplică blestemul din Psalmul 69:22 la situația Israelului împietrit? (v. 9, 10)

Corelează cu binecuvântările și blestemele din Deuteronom 29:16-28; 30:15-20.

Cuvântul lui Dumnezeu ori te mântuiește ori te împietrește. Refuzul deliberat și în mod repetat de primi evanghelia te împietrește și te lasă pradă consecințelor răzvrătirii tale. Asta s-a întâmplat cu faraon. La început el și-a împietrit inima față de Cuvântul Domnului, apoi Cuvântul Domnului refuzat în mod deliberat și repetat l-a împietrit. La fel s-a întâmplat cu Israel, ca națiune. Respingerea lui Isus, refuzul față de evanghelia mântuirii i-a expus blestemelor neascultării stipulate în cartea legământului. Asta se întâmplă și astăzi cu toți cei care resping evanghelia în mod repetat.

Citește Romani 11:11-24.

Romani 11:11 *Întreb dar: „S-au poticnit ei ca să cadă? Nicidecum! Ci, prin alunecarea lor, s-a făcut cu puțință mântuirea Neamurilor, ca să facă pe Israel gelos; 12. dacă, deci, alunecarea lor a fost o bogăție pentru lume, și paguba lor a fost o bogăție pentru Neamuri, ce va fi plinătatea întoarcerii lor? 13. V-o spun vouă, Neamurilor: „Întrucât sunt apostol al Neamurilor, îmi slăvesc slujba mea, 14. și caut, ca, dacă este cu puțință, să stărnesc gelozia celor din neamul meu, și să mântuiesc pe unii din ei. 15. Căci, dacă lepădarea lor a adus împăcarea lumii, ce va fi primirea lor din nou, decât viață din morți? 16. Iar dacă cele dintâi roade sunt sfinte, și plămădeala este sfântă; și dacă rădăcina este sfântă, și ramurile sunt sfinte. 17. Iar dacă unele din ramuri au fost tăiate, și dacă tu, care erai dintr-un măslin sălbatic, ai fost altoit în locul lor, și ai fost făcut părtaș rădăcinii și grăsimii măslinului, 18. nu te fâli față de ramuri. Dacă te fâlești, să știi că nu tu ții rădăcina, ci rădăcina te ține pe tine. 19. Dar vei zice: „Ramurile au fost tăiate, ca să fiu altoit eu.” 20. Adevărat: au fost tăiate din pricina necredinței lor; și tu stai în picioare prin credință: Nu te îngâmfa dar; ci teme-te! 21. Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu ramurile firești, nu te va cruța nici pe tine. 22. Uită-te dar la bunătatea și asprimea lui Dumnezeu: asprime față de cei ce au căzut, și bunătate față de tine, dacă nu încetezi să rămâi în bunătatea aceasta; altminteri, vei fi tăiat și tu. 23. Și chiar ei: dacă nu stăruie în necredință, vor fi altoiți; căci Dumnezeu poate să-i altoiască iarăși. 24. Fiindcă, dacă tu, care ai fost tăiat dintr-un măslin, care din fire era sălbatic, ai fost altoit, împotriva firii tale, într-un măslin bun, cu cât mai mult vor fi altoiți ei, care sunt ramuri firești, în măslinul lor?”*

Care este întrebarea cu care își continuă Pavel argumentarea? (v. 11a)

Care este răspunsul ferm?

Care este explicația lui Pavel pentru *alunecarea* iudeilor? (v. 11b-12)

Ce beneficii au celelalte națiuni prin împietrirea evreilor față de evanghelie?

Ce beneficiu pot avea iudeii prin mântuirea celorlalte națiuni?

Cum ar putea stârnirea geloziei să-i ajute pe evrei? (v. 13-15)

Ce va fi plinătatea întoarcerii lor? Ce va fi primirea lor din nou? Ce vrea să transmită Pavel prin aceste întrebări retorice?

Ce avertismente adresează Pavel neamurilor? De ce? (v. 15-22)

Ce vrea să spună Pavel prin metafora altoirii?

Din perspectiva aceasta, care este relația dintre Biserică și Israel?

Ce înseamnă că *rădăcina* ține *ramurile* și nu invers?

Cum ar putea să se fâlească *ramurile* față de *rădăcină*?

Cum se împacă bunătatea cu asprimea lui Dumnezeu? (v. 22)

Care este vestea bună pentru israeliți? (v. 23-24)

Imaginea pe care ne-o dă Pavel despre planul de mântuire este extraordinară! Există un singur plan de mântuire, care își are rădăcina în suveranitatea lui Dumnezeu. Primele ramuri erau menite să aducă roadele mântuirii care să servească la mântuirea neamurilor. Pentru că nu au adus roadele cuvenite Dumnezeu a tăiat acele ramuri și a altoit în același trunchi (planul etern de mântuire) ramuri sălbatice, străine de revelația mântuirii. Chiar și ramurile tăiate pot fi altoite, la fel ca cele sălbatice, prin credință, și se pot bucura de mântuire.

Citește Romani 11:25-36.

Romani 11:25 *Fraților, pentru ca să nu vă socotiți singuri înțelepți, nu vreau să nu știți taina aceasta: o parte din Israel a căzut într-o împietrire, care va ține până va intra numărul deplin al Neamurilor. 26. Și atunci tot Israelul va fi mântuit, după cum este scris: „Izbăvitorul va veni din Sion, și va îndepărta toate nelegiuirile de la Iacov. 27. Acesta va fi legământul, pe care-l voi face cu ei, când le voi șterge păcatele.” 28. În ce privește Evanghelia, ei sunt vrăjmași, și aceasta spre binele vostru; dar în ce privește alegerea, sunt iubiți, din pricina părinților lor. 29. Căci lui Dumnezeu nu-I pare rău de darurile și de chemarea făcută. 30. După cum voi odinioară n-ați ascultat de Dumnezeu, și după cum prin neascultarea lor ați căpătat îndurare acum, 31. tot așa, ei acum n-au ascultat, pentru ca, prin îndurarea arătată vouă, să capete și ei îndurare. 32. Fiindcă Dumnezeu a închis pe toți oamenii în neascultare, ca să aibă îndurare de toți. 33. O, adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile Lui, și cât de neînțelese sunt căile Lui! 34. Și în adevăr, „cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine a fost sfetnicul Lui? 35. Cine l-a dat ceva întâi, ca să aibă de primit înapoi?” 36. Din El, prin El, și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin.*

Care este taina pe care a înțeles-o și pe care o explică Pavel? (v. 25)

Până când va îngădui Dumnezeu starea de împietrire a Israelului?

Ce se va întâmpla după aceea? (v. 26)

Pe ce bază afirmă Pavel că tot Israelul va fi mântuit? (v. 26-27)

Înțelepciunea lui Dumnezeu

Dumnezeu a închis pe toți oamenii în neascultare, ca să aibă îndurare de toți. O, adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile Lui, și cât de neînțelese sunt căile Lui!

Ce crezi că înseamnă *tot Israelul*?

Cum înțelege Pavel dinamica relației Israel-Biserică (urmărește binomul ei-voi)? (v. 28-31)

De ce a procedat Dumnezeu așa cu Israel și cu ceilalți dintre neamuri? (v. 32-33)

În ce constă înțelepciunea lui Dumnezeu care îl uimește pe Pavel?

Ce învățături se desprind din v. 34-35?

Care este adevărul suprem din doxologia cu care încheie Pavel această secțiune? (v. 36)

Ce înseamnă pentru viața creștină faptul că tot planul mântuirii, expus de Pavel în Romani 1-11, este din Hristos, prin Hristos și pentru Hristos?

Evanghelia lui Isus Hristos

Evanghelia lui Isus Hristos ori te mântuiește ori te împietrește. Refuzul repetat de primi evanghelia te împietrește și te lasă pradă consecințelor răzvrătirii tale.

Ce poți face pentru cei împietriți, care refuză evanghelia mântuirii? (Romani 10:1; 1 Timotei 2:1-4)

Fă o listă de rugăciune cu astfel de persoane.

Mântuirea păcătoșilor

Dumnezeu îi mântuiește pe păcătoși prin credința din inimă și prin mărturisirea cu gura a credinței în Isus, și îi „altoiește” în trunchiul deja existent al planului de mântuire revelat prin Israel.

Ce avertismente are Pavel pentru creștini în Romani 11. Scrie-le, analizează-le și vezi cum se aplică în viața ta.

Care este diferența dintre mântuirea care este din, prin și pentru Hristos și mântuirea care nu-L are pe Hristos în centru?

PARTEA a III-a

Înțelepciunea lui Dumnezeu, Evanghelia și viața creștină Romani 12-16

Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită. Romani 12:2

După ce a analizat implicațiile faptului că Israel, ca națiune, L-a respins pe Mesia și a respins neprihănirea care se capătă prin credință, Pavel se ocupă acum, în finalul epistolei sale, de implicațiile practice pe care ar trebui să le aibă primirea evangheliei în viața urmașilor lui Hristos. Cum influențează evanghelia comportamentul? Ce implicații are aplicarea evangheliei la viața cotidiană?

12:1-21 Evanghelia și relațiile din Biserică

12:1-2 apel la consacrare, ceea ce înseamnă o înnoire interioară, transformare care este rădăcina evlaviei creștine

12:3-21 roadele acestei consacrări care se văd într-o slujire umilă și iubitoare față de ceilalți

13:1-14 Evanghelia și relațiile din societate

13:1-7 supunerea față de autorități

13:8-14 iubirea față de aproape

14:1-15:13 Evanghelia și acceptarea reciprocă

14:1-23 principiul îngăduinței/respectului reciproc

15:1-13 exemplul lui Hristos și învățătura Scripturilor

15:14-33 Evanghelia și planurile lui Pavel

16:1-16 Evanghelia și slujitorii ei

16:17-27 Evanghelia: taina lui Dumnezeu, înțelepciunea supremă
Patru *Amin*-uri: 15:33; 16:20; 16:24; 16:27

Iar Aceluia care poate să vă întărească, după Evanghelia mea și propovăduirea lui Isus Hristos... a lui Dumnezeu, care singur este înțelept, să fie slava, prin Isus Hristos, în vecii vecilor! Amin. Romani 16:25, 27

LECTȚIA 15 - Evanghelia și relațiile din biserică

Romani 12:1-21

Versetul de memorat

Prin harul, care mi-a fost dat, eu spun fiecăruia dintre voi, să nu aibă despre sine o părere mai înaltă decât se cuvine; ci să aibă simțiri cumpătate despre sine, potrivit cu măsura de credință, pe care a împărțit-o Dumnezeu fiecăruia. Romani 12:3

Evanghelia lui Hristos schimbă și relațiile dintre oameni, nu doar relația dintre om și Dumnezeu. Cei îndreptățiți prin credința lor personală în Isus formează o comunitate numită Biserica lui Hristos. Mântuirea sufletului este individuală, dar viața creștină nu este individualistă, ci comunitară. **Slujirea reciprocă în dragoste** este legea fundamentală a relațiilor din Biserică.

Pavel ne oferă patru imagini în acest capitol prin care definește responsabilitățile pe care le au unii față de alții cei care au crezut în Hristos și formează Biserica.

Citește Romani 12:1-2.

Romani 12:1 *Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească. 2. Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.*

Creștinul ca jertfă pe altar

Citește, observă, interpretează și aplică adevărurile despre consacrarea personală a creștinului. Corelează cu alte pasaje biblice care susțin aceste adevăruri.

Citește Romani 12:9-13.

Romani 12:9 Dragostea să fie fără prefăcătorie. Fie-vă groază de rău, și lipiți-vă tare de bine. 10. Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească. În cinste, fiecare să dea întâietate altuia. 11. În sârguință, fiți fără preget. Fiți plini de râvnă cu duhul. Slujiți Domnului. 12. Bucurați-vă în nădejde. Fiți răbdători în necaz. Stăruiiți în rugăciune. 13. Ajutați pe sfinți, când sunt în nevoie. Fiți primitori de oaspeți. 14. Bindecuvâtați pe cei ce vă prigonesc: bindecuvâtați și nu blestemați. 15. Bucurați-vă cu cei ce se bucură; plângeți cu cei ce plâng. 16. Aveți aceleași simțăminte unii față de alții. Nu umblați după lucrurile înalte, ci rămâneți la cele smerite. Să nu vă socotiți singuri înțelepți.

Creștinul ca membru al familiei lui Dumnezeu

Citește, observă, interpretează și aplică adevărurile despre slujirea practică a creștinului în familia Bisericii. Corelează cu alte pasaje biblice care susțin aceste adevăruri.

Citește Romani 12:17-21.

Romani 12:17 Nu întoarceți nimănu rău pentru rău. Urmăriți ce este bine, înaintea tuturor oamenilor. 18. Dacă este cu puțință, întrucât atârnă de voi, trăiți în pace cu toți oamenii. 19. Preaiubiților, nu vă răzbunați singuri; ci lăsați să se răzbune mânia lui Dumnezeu; căci este scris: „Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti”, zice Domnul. 20. Dimpotrivă: dacă îi este foame vrăjmașului tău, dă-i să mănânce; dacă-i este sete, dă-i să bea; căci dacă vei face astfel, vei grămădi cărbuni aprinși pe capul lui.” 21. Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul prin bine.

Creștinul ca soldat în luptă

Citește, observă, interpretează și aplică adevărurile despre lupta creștinului care trebuie să biruiască răul prin bine. Corelează cu alte pasaje biblice care susțin aceste adevăruri.

Înțelepciunea lui Dumnezeu

Dumnezeu ne mântuiește pe rând, dar ne crește spiritual împreună în familia Lui, pentru ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu. (Efeseni 3:10)

Evanghelia lui Isus Hristos

Evanghelia lui Hristos schimbă relațiile.

Poate cineva să susțină că evanghelia i-a schimbat relația cu Dumnezeu, dar că nu poate să-i schimbe relațiile cu oamenii? De ce? Argumentează.

Ce este cel mai dificil de aplicat din toate îndemnulile practice din Romani 12? De ce?

Care sunt darurile spirituale prin care îi slujești pe alții?

Reevaluează-ți slujirea față de ceilalți în lumina textului studiat. Ce trebuie să schimbi?

Mântuirea păcătoșilor

Dumnezeu îi mântuiește pe păcătoși prin credința în Isus, apoi îi așază în Biserică ca să crească și să se maturizeze ca într-o familie.

Poate un creștin să trăiască viața creștină de unul singur, refuzând comunitatea credincioșilor? De ce? Argumentează cu Romani 12 și alte pasaje biblice.

Cum definești relația ta cu Biserica lui Hristos? Ce ar putea fi îmbunătățit în relația cu biserica locală în care ești membru?

LECTȚIA 16 - Evanghelia și relațiile din societate

Romani 13:1-14

Versetul de memorat

Dați tuturor ce sunteți datori să dați: cui datorați birul, dați-i birul; cui datorați vama, dați-i vama; cui datorați frica, dați-i frica; cui datorați cinstea, dați-i cinstea. Romani 13:7

Creștinul nu trăiește sub un glob de sticlă. Hristos ne-a lăsat în lume, ca să fim lumina lumii. Nu doar în Biserică trebuie să se dovedească practic schimbarea făcută de evanghelia lui Isus Hristos, ci și în societate. Creștinii ar trebui să fie cei mai buni cetățeni, cei mai cinstiți, cei mai respectuoși, cei mai corecți.

Citește Romani 13:1-7.

Romani 13:1 *Oricine să fie supus stăpânirilor celor mai înalte; căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. Și stăpânirile care sunt, au fost rânduite de Dumnezeu. 2. De aceea, cine se împotrivește stăpânirii, se împotrivește rânduielii puse de Dumnezeu; și cei ce se împotrivesc, își vor lua osânda. 3. Dregătorii nu sunt de temut pentru o faptă bună, ci pentru una rea. Vrei dar să nu-ți fie frică de stăpânire? Fă binele, și vei avea laudă de la ea. 4. El este slujitorul lui Dumnezeu pentru binele tău. Dar, dacă faci răul, teme-te, căci nu degeaba poartă sabia. El este în slujba lui Dumnezeu, ca să-L răzbune și să pedepsească pe cel ce face rău. 5. De aceea trebuie să fiți supuși nu numai de frica pedepsei, ci și din îndemnul cugetului. 6. Tot pentru aceasta să plătiți și birurile. Căci dregătorii sunt niște slujitori ai lui Dumnezeu, făcând necurmat tocmai slujba aceasta. 7. Dați tuturor ce sunteți datori să dați: cui datorați birul, dați-i birul; cui datorați vama, dați-i vama; cui datorați frica, dați-i frica; cui datorați cinstea, dați-i cinstea.*

Citește, observă, interpretează și aplică adevărurile despre supunerea față de autoritățile civile. Corelează cu alte pasaje biblice care susțin aceste adevăruri.

Citește Romani 13:8-14.

Romani 13:8 *Să nu datorați nimănui nimic, decât să vă iubiți unii pe alții: căci cine iubește pe alții, a împlinit Legea. 9. De fapt: „Să nu preacurvești, să nu furi, să nu faci nici o mărturisire mincinoasă, să nu poștești”, și orice altă poruncă mai poate fi, se cuprind în porunca aceasta: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.” 10. Dragostea nu face rău aproapelui: dragostea deci este împlinirea Legii. 11. Și aceasta cu atât mai mult, cu cât știi în ce împrejurări ne aflăm: este ceasul să vă treziți în sfârșit din somn; căci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut. 12. Noaptea aproape a trecut, se apropie ziua. Să ne dezbrăcăm dar de faptele întunericii, și să ne îmbrăcăm cu armele luminii. 13. Să trăim frumos, ca în timpul zilei, nu în chefuri și în beții; nu în curvii și în fapte de rușine; nu în certuri și în pizmă; 14. ci îmbrăcați-vă în Domnul Isus Hristos, și nu purtați grijă de firea pământească, pentru ca să-i treziți poftele.*

Citește, observă, interpretează și aplică adevărurile despre dragostea față de aproapele din societate. Corelează cu alte pasaje biblice care susțin aceste adevăruri.

Înțelepciunea lui Dumnezeu

Orice autoritate umană este îngăduită și limitată de Autoritatea supremă, Dumnezeu. *Binecuvântat să fie Numele lui Dumnezeu din veșnicie în veșnicie! A Lui este înțelepciunea și puterea. El schimbă vremurile și împrejurările; El răstoarnă și pune pe împărați; El dă înțelepciune înțelepților și pricepere celor pricepuți!* (Daniel 2:20-21)

Evanghelia lui Isus Hristos

Evanghelia lui Hristos restaurează toate sferile de autoritate și subordonare. Dacă *păcatul* înseamnă **răzvrătire** față de autoritatea legitimă, *pocăința* înseamnă **respectarea** autorității.

Care sunt sferile de autoritate față de care un creștin ar trebui să fie supus. Argumentează cu pasaje biblice.

Care este limita până la care trebuie să ascuți de o autoritate omenească și dincolo de care nu mai ești obligat să ascuți? Dați exemple concrete. Corelează cu Fapte 4:19-20; 5:28-29 și alte pasaje.

Mântuirea păcătoșilor

Păcatul înseamnă neascultare față de autoritatea Creatorului. Mântuirea înseamnă salvarea de consecințele neascultării și a răzvrătirii față de Dumnezeu.

Pot fi creștinii supuși lui Dumnezeu și în același timp să nu se subordoneze autorităților îngăduite de El în familie, Biserică și societate? De ce? Argumentează.

Care sunt relațiile în care dai dovadă de nerespectarea autorității îngăduite de Dumnezeu? Ce crezi că îți cere Dumnezeu să faci?

Care sunt relațiile în care te supui unei autorități de care nu ar trebui să ascuți pentru că intră în conflict cu Autoritatea supremă? (Proverbe 19:27)

Ce ai învățat din Romani 13 despre dragoste și delimitare față de cei care nu respectă autoritatea lui Dumnezeu?
